

Sygn. akt III KK 119/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 263 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 maja 2014 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt II K [...],

**p o s t a n o w i ł**

**1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**

**2. obciążyć skazanego T.M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt V Ka [...], po rozpoznaniu apelacji prokuratora oraz obrońcy oskarżonego, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt II K [...], w części skazującej T. M. za występki określony w art. 263 § 2 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat oraz grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł.

Kasację w tym zakresie wniósł obrońca skazanego zarzucając w niej „rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, a konkretnie art. 4, art. 7, art. 424 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. mogącą mieć istotny wpływ na treść wyroku polegającą na nierzetelnej i powierzchownej ocenie zarzutu zawartego w apelacji zwłaszcza w zakresie dokonanych ustaleń, co do osoby, która faktycznie posiadała przedmiotową broń w szczególności w świetle wyjaśnień oskarżonych J. W. oraz T. M. złożonych przed Sądem, a także wewnętrznych sprzeczności ustaleń zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jak również braku odniesienia się w nim Sądu Okręgowego w R. do zarzutu dotyczącego czynu I, a w szczególności nie wskazania przez Sąd z jakich powodów nie podzielił stanowiska zawartego w apelacji obrońcy w zaskarżonym zakresie, co do wartości wyjaśnień oskarżonych J. W. oraz T. M. jako środków dowodowych”, wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w R. oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w K. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okrękowej w R. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Przedmiotowa kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd Odwoławczy przyjęta, konieczne było nie – jak to sugeruje w odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny – jej oddalenie, lecz pozostawienie bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok sądu *meriti* wyłącznie w zakresie, w którym oskarżonemu T. M., za czyn z art. 263 § 2 k.k., wymierzono karę z zastosowaniem instytucji określonej w art. 69 § 1 k.k., i tylko tej części rozstrzygnięcia sądu odwoławczego dotyczy wniesiony przez obrońcę nadzwyczajny środek zaskarżenia. W związku z tym, że w kasacji

nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k., konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego T. M. – art. 518 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

aw